

opgøre sit Varelager paa denne Maade og benytte Opgørelsen til Forelæggelse for sin Bankforbindelse eller for en anden Forbindelse, hos hvem han paa dette Grundlag ønskede at opnaa Kredit, vilde der indenfor Købmandskredse ikke være Tvivl om, at han havde opnaaet Kredit ved en falsk Opgørelse og paa et falsk Grundlag, og jeg mener, at Skattemyndighederne ikke bør opkræve Skat efter en Indtægtsberegning, der foretages paa et saadan Grundlag. Det er vist en almindelig Fremgangsmaade hos handlende, at de opgør deres Varelagre efter Fakturaprisen, dog saaledes, at ingen Vare optages til en højere Pris end Dagsprisen. Ganske vist kan Fakturaprisen for nogle Varers Vedkommende være lavere end Dagsprisen, men de handlende opnaar ikke derved at spare Skat. Den Fortjeneste, der vindes ved, at noget af Varelageret optages til en lavere Pris end Dagsprisen, vil jo fremkomme den Dag, Varen bliver solgt, og det maa være rimeligt, at Indtægten ikke bliver beregnet, før Forretningen er gjort, før Varen er solgt og den virkelige Fortjeneste konstateret. De handlende har ikke hidtil haft nogen Fordel af en saadan Beregningsmaade, — selv om man maaske kan sige, at de har flyttet en Indtægt fra det ene Aar over til det næste, — fordi Skatterne jo stadig er blevet højere. De handlende vilde, hvis de havde beregnet Indtægten højere et tidligere Aar, i Virkeligheden have sparet derved. Man gør sig i det hele ofte skyldig i et Fejlsyn, naar man mener, at der ved at optage et Varelager for lavt opnaas en Fordel. Det opnaas der ingenlunde, for den Indtægt, der maaske ikke er blevet regnet med det ene Aar, vil fremkomme det paafølgende Aar.

Landsoverskatteraadets Næstformand har som Forsvar for den udsendte Meddelelse udtalt, at man maatte konstatere et Tab paa Varelageret ved Salg, og man kunde vente, at Prisen paa de Varer, der var gaaet ned, vilde stige igen. Jeg skal til det første sige, at jeg tror, der er uhyre mange handlende, som i disse Tider overmaade gerne vilde konstatere deres Tab ved Salg af deres Varer, men det er netop umuligt for dem paa det nuværende Tidspunkt, idet Forbrugerne holder sig tilbage i Haab om yderligere Prisnedgang. Muligvis vil de i de kommende Aar faa et endnu større Tab, end de kan vente for Øjeblikket. Til det andet skal jeg sige, at der er naturligvis en Mulighed for, at Priserne kan gaa op, men det hører ikke til det meget sandsynlige. Hvis denne Mulighed skulde indtræde, vil den handlende ikke have vundet noget ved det. Han vil komme til at betale Skat-

ten i det Aar, i hvilket han faar sin Vare solgt, og han vil komme til at betale Skat af Differencen mellem den nedskrevne Værdi og den Pris, Varen til den Tid bliver betalt med. Hvis man ikke vil have, at de handlende skal betale Skat af en Indtægt, der er større end den, de har haft, er det ikke et rimeligt Forlangende fra Landsoverskatteraadets Side, at Opgørelsen skal foretages paa denne Maade. De handlende vil alligevel i mange Tilfælde komme til at betale Skat af en større Indtægt end den, de i Virkeligheden har. Hvis en Skatteyder, der har en fast Indtægt eller en Indtægt, som ikke er undergivet Konjunktursvingninger i højere Grad, gennemsnitlig har en Aarsfortjeneste af 10 000 Kr., vil han i Løbet af 2 Aar komme til at betale Skat af 20 000 Kr. Hvis en handlende, der handler med en Vare, som er undergivet stærke Konjunktursvingninger, Svingninger, der netop i disse Tider er overordentlig store, det ene Aar tjener 100 000 og det næste Aar taber 80 000 Kr., har han heller ikke haft mere end gennemsnitlig 10 000 Kr. i de to Aar, men han kommer alligevel til at betale Skat af 100 000 Kr. Og hvis man nu vil gaa til den Beregningsmaade, som Landsoverskatteraadet slaar fast, kan han meget vel komme til at betale Skat ikke alene af 100 000 Kr. det ene Aar; ogsaa i det Aar, hvor han taber de 80 000 Kr., vil han kunne komme til at betale et betydeligt Beløb, fordi han ikke kan konstatere Tabet paa de Varer, som han ligger med, da han ikke kunde faa dem solgt.

Jeg vil gerne samtidig pege paa et andet Spørgsmaal, der i Sommer blev rejst af det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven, nemlig den skrappe Maade, hvorpaa Landsoverskatteraadet gaar frem overfor mange Skatteydere. Man har det Indtryk, at Landsoverskatteraadet siger: Hellere maa 10 uskyldige lide end een skyldig gaa fri. Ellers synes jeg ikke, den Fremgangsmaade, som her benyttes, kan forstaaes. Jeg mener ikke, at der, hvor der virkelig er Grund til Undersøgelse, ikke skal finde en saadan Sted. Men man kan ikke sige, at der er Grund til, at en enkelt Samfundsklasse skal peges ud og behandles paa en anden Maade end andre ved, at man forlanger regnskabsmæssige Opgivelser af de paagældende for flere Aar tilbage. I det hele tror jeg, at der er Anledning til at se med noget mere Forstaaelse paa de næringsdrivende, end man har gjort de senere Aar. Der er sikkert gjort de næringsdrivende megen Uret de sidste Aar. Mange næringsdrivende er allerede